No. 30.

1848.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 10 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

— Al de gevlugte leden van de verdreven koninklijke familie, (behalve de hertogin van *Orleans* en hare twee kinderen, die naar Duitschland zijn geweken) zijn thans op Engelschen bodem. *Lodewyk-Philips* en zijne gemalin zijn door de generaals *Dumas* en *Rumigny*, alsmede een dienaar des konings en eene kamenier der koningin, vergezeld. Dit zijn de eenige personen, die hen gevolgd zijn. Uit het verhaal van 's konings vlugt blijkt, dat het onstuimige weder de inscheping eenige dagen vertraagd heeft; dat de vorstelijke personen zich verkleed hadden, meestal in den nacht gereisd hebben, en te Honfleur scheep zijn gegaan. De koning had zich voor een Engelschman uitgegeven, en men zegt, dat, toen hij in Engeland, te Newhaven, in Sussex, aanlandde, hij zou hebben uitgeroepen: «Goddank, dat ik op Engelschen bodem ben." De vorst moet zeer gelaten zijn, naar de omstandigheden, en zeer gevoelig voor het goede onthaal, dat hij bij zijne landing van eenvoudige lieden genoot; de koningin moet zeer afgemat wezen. Beide dachten dadelijk naar Londen te komen. Waarschijnlijk zullen zij aldaar niet blijven, doch in het paveljoen van Brighton een rustoord vinden. Ook de heer *Guizot* is thans behouden te Londen aangekomen.

— Jl. Dingsdag is de groote rots te Cashel in Ierland van zijne grondslagen afgescheurd, en nedergestort. Dit voorval heeft onder de landlieden groote ontsteltenis veroorzaakt, te meer omdat er eene oude voorspelling bewaard is gebleven, volgens welke *de rots van Cashel zou omvallen in het zelfde jaar waarin eene omwenteling in Engeland zou uitbreken.*

FRANKRIJK.

PARIJS, den 4. Maart. De stand van zaken, op heden, schijnt mij niet juister te kunnen worden gekenschetst dan in de volgende bewoordingen, welke het Londensche blad *Daily-News* eergisteren bezigde: «Tot nog toe was de gang der revolutie in Frankrijk zoo voldoende, dat dezelve de verwachtingen overtrof dergenen, die het meest ingenomen waren met het Fransch karakter. De geïmproviseerde provisoire regering schijnt onbetwistbaar in kracht toe te nemen, en hare handelingen kenmerken zich door waardigheid, moed en voorzigtigheid. De wijsheid, welke de Fransche wetgevers aan den dag legden, door het vermijden eener botsing met het gepeupel, toen deszelfs bloed gistte, alsmede de moed en de behendigheid, waarmede zij partij wisten te trekken van de terugkeerende kalmer stemming, ten einde orde te herstellen en de maatschappij terug te brengen in haar gewoon spoor, zijn het onderwerp van verdienden lof, in ieders mond."

Allerlei maatregelen werden genomen ter beteugeling van wanorde en ter handhaving van rust en vrede. De minister van justitie heeft aan de procureurs-generaal der hoven van appel eene circulaire gerigt betrekkelijk de pogingen van brandstichting en de daden van vernieling, welke in de laatste dagen waren gepleegd; te Parijs en te Rouaan zijn reeds instructiën tegen de gevatte boosdoeners aangevangen. De *garde nationale* van Parijs wordt nog versterkt door eene oproeping van alle burgers, welke de wapenen kunnen dragen; diensvolgens zal de Parijsche burgerwacht, de 24 nieuw opgerigte mobile legioenen medegerekend, weldra 200,000 man sterk zijn. Dit is, buiten kijf, een groote waarborg voor de handhaving der orde, tegen eventuële pogingen van ontevredenen of rustverstoorders, van wat aard ook. Intusschen is de heer *de Lamartine* de ziel der revolutionaire beweging in Parijs — hij is de vertegenwoordiger der publieke opinie in Frankrijk — hij is de schrijver, de herout, de redenaar, de staatsman, de genius der republiek. In de volle crisis der jongste worsteling, toen de Kamer van Gedeputeerden weifelde tusschen de verschillende aanspraken op het regentschap, toen was het de stem van *de Lamartine* welke de benoeming eener provisoire regering voorsloeg. Toen de provisoire regering met vernietiging bedreigd werd door verwoede democraten die het *Hôtel de Ville* tierend omringden, en op woesten toon schreeuwden: «*Dupont à la fenêtre! Marie à la fenêtre!*" toen was het de welsprekende inspiratie van *de Lamartine* die de onstuimigheid des gepeupels tot bedaren bragt, die hun afgunst in geestdrift veranderde en hun mistrouwen in bewondering. Zijne wending aan het driekleurig vaandel (dat vaandel; zeide hij, 't welk de ronde der wereld gedaan had, onder de republiek en het keizerrijk, met Frankrijks roem) trof de menigte zoozeer, dat zij die een oogenblik te voren van vertwaardiging brulden, nu opgetogen in de handen klapten, weenden, den redenaar de handen drukten en hem in triomf op hunne schouders dragen wilden. Kortom, *Lamartine* heeft thans meer magt in zijne handen dan *Guizot* ooit bezat. Zijne magt bestaat niet in forten en artillerie, in een geoefend leger; zijne magt is veel omvattender; zij bestaat in het moreel gezag van moed, deugd en genie. Ziedaar wat *de Lamartine* tot den republikeinschen regeerder van Frankrijk maakt. Voor het oogenblik, is die regeringsvorm in dit land *gevestigd*; wat de toekomst brengen zal, is niet te berekenen, maar aan het geschiedde ontbreken voor 's hands, geene voorwaarden van duurzaamheid. Wat thans gebeurd is, ieder opmerkzamen waarnemer verwachtte het, zonder het zoo spoedig te verwachten. Even als de geleerde schrijver der Heidelberger *Allgemeine Zeitung*, meende ik dat de uitbarsting zou worden vertraagd tot *Lodewyk Filips* dood. De republiek hing Frankrijk boven het hoofd: die regeringsvorm zal nu vermoedelijk vooreerst Frankrijks regeringsvorm blijven; daarvan poge men zich te overtuigen, daarnaar voege men zich. De dynastie van *Orleans* is voor goed gevallen; van de *Buonaparte's* is geen kwestie hoegenaamd. Eenparig is de republiek aangenomen, alhoewel zij [illegible] *accompli*, als eene noodwendigheid. Men hoore het *Journal des Débats* van heden: «Er zal eene nationale vergadering worden beroepen; wat zij beslissen zal, wij nemen het vooruit aan. Op dit oogenblik is ons eenig doel, met geheel Frankrijk mede te werken, naar gelang van onze verstandsvermogens en onze krachten, tot de handhaving der orde, tot het herstel des vertrouwens, ter verkrijging der vreedzame ontknooping der groote politische en maatschappelijke vraagstukken die het land gaande houden. Men moet het erkennen, de laatste revolutie is althans een schitterend bewijs der ontzaggelijke verbetering welke onze zeden hebben ondergaan. Een troon is gevallen, eene geheele regering is onthonden, en geene barbaarsche daad tegen personen, geene gewelddadigheid kon worden aangewezen." Waarom? omdat er geene ware tegenkanting gevreesd werd. Zeer menschkundig drukte de *Charivari* zulks dezer dagen uit: «*Lodewyk XVI* werd onthoofd; *Karel X* werd over de grenzen gebragt; *Lodewyk Filips* laat men loopen."

— Heden heeft de lijkdienst plaats gehad voor de gesneuvelde burgers op den 22., 23. en 24. Februarij. Des morgens ten 10 ure was reeds alles als door een tooverslag gereed gemaakt voor deze plegtigheid. De geheele omtrek van de Magdalena kerk was overal behangen met zwarte en driekleurige draperien. Een orkest van 200 musikanten luisterde de plegtigheid op. Ten 4 ure kwamen de verschillende regterlijke beambten, gevolgd door de officieren van den algemeenen staf, door de gekwetsten van Februarij de nabestaanden der slagtoffers en de leden van het voorloopig bewind aan. Toen heeft de lijkdienst in de kerk plaats gehad. Bij deze plegtigheid waren meer dan 150,000 nationale gardes en gewapende werklieden, en meer dan 600,000 toeschouwers op de been. In weerwil van deze groote menigte heerschte de volmaakste orde. In het algemeen heerschte groote geestdrift, hoewel eene gematigde geestdrift. Vooral werden de leden van het voorloopig bewind, de gekwetsten en de groepen vreemdelingen met luide toejuichingen begroet.

— Daar gedurende eene halve eeuw, elk opvolgend gouvernement een eed van getrouwheid van zijne beambten eischte en die eed bij elke politieke omkeering van anderen inhoud was, heeft het voorloopig bestuur, van de administratieve en regterlijke ambtenaren der republiek geen eed afgenomen.

Elk republiekein toch acht het als eerste pligt, zonder eenig voorbehoud, het vaderland getrouw te dienen.

— Bij de bekende geschiedenis der omwenteling heeft men ook nog eene geheime kronijk. Zoo moet er te Parijs eene societeit bestaan, die hare berekeningen grondde op den dood van koning *Lodewyk Philips*. Zij heeft een centraal committé en verscheidene troepen van lidmaatschap. Op de onderste staan 700 *kapiteins*, die ieder tien mannen onder hunne bevelen hebben, hetwelk, ongerekend de leden der hoogere graden, eene magt van 7,700 man uitmaakt.

Bij de omwenteling der drie Februarijdagen, meende de societeit, dat het gelegene oogenblik gekomen was, en de kapiteins gaven hunne bevelen aan de 7000 mannen, die zich door de straten der stad verspreidden. Den volgenden dag waren als bij tooverslag meer dan 1000 barricaden opgerigt, hetwelk ten duidelijkste het bestaan van een opperbestuur bewees, want den vorigen dag had men er te nauwernood 50 gezien. Thans zijn de kapiteins en hoogere bevelhebbers weder in hun duister teruggekeerd.

— Parijs levert op dit oogenblik een zonderling schouwspel op. Duizende werklieden zijn overal bezig. Alle wandelaars dragen de driekleurige kokarde op den hoed of in het knoopsgat. De vrouwen onderscheiden zich door linten met de zinnebeeldige kleuren der republiek, door bouquets van immortelles, rozen en camelias. Op de boulevards zijn alle winkels weder geopend. De muren zijn overal beplakt met aankondigingen, proclamatien, enz.; men kan schier geen stap doen zonder vondventers van dagbladen te ontmoeten, die hunne waar met een luid geschreeuw te koop aanbieden. Wat men nergens ziet, is eene uniform der agenten van policie. 't Is of zij geheel afgeschaft zijn.

— De stoomkorvet *Titan* is van Toulon naar Algiers vertrokken, en ter beschikking gesteld van den prins *van Joinville* en den hertog *van Aumale*, die zich daarmede, naar men hier vermoedt, naar Napels zullen laten overbrengen. De nieuwe minister van marine zou een brief aan den prins *van Joinville* geschreven hebben, om hem over te halen zich in de gevolgen der omwenteling te schikken en zich weder aan zijne familie te vervoegen.

— In den *Constitutionnel* leest men: het kanton Neufchatel, in Zwitserland, heeft het juk van den koning van Pruissen afgeworpen en eene voorloopige regering benoemd.

— In de zitting van het voorloopig bestuur der republiek is de bijeenroeping der kiesvergaderingen bepaald op den 9. April, en de vereeniging van de geconstitueerde nationale vergadering op den 20. April.

In dezelfde zitting heeft men tot algemeene gronden van het te nemen besluit aangenomen:

1°. Dat de nationale vergadering de constitutie zal decreteren;

2°. Dat de verkiezingen de bevolking tot grondslag zullen hebben;

3°. Dat de vertegenwoordigers des volks 900 zullen zijn;

4°. Dat de stemming direct en algemeen zal wezen;

5°. Dat elk Franschman oud 21 jaren, kiezer zal zijn; en dat elk Franschman, oud 25 jaren, tot afgevaardigde zal kunnen benoemd worden;

6°. Dat de opneming der stemmen geheim zal zijn.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 7. Maart. Bij voortduring wordt hier gesproken van verschillende militaire toerustingen, of liever van voorbereidingen tot het nemen van eenige maatregelen van voorzorg. Men verzekert algemeen, dat een deel van het garnizoen welligt eerlang naar Noord-Braband vertrekken zou.

— Den 7. dezer heeft de Tweede Kamer der Staten-Generaal hare werkzaamheden hervat. Z. Exc. de minister van buitenlandsche zaken heeft eenen brief medegedeeld van den heer *Lamartine*, als minister van buitenlandsche zaken, gezonden aan onzen gezant te Parijs, op dezen brief, welke voor het behoud van den vrede geruststellende betuigingen bevat, is door den gezant geantwoord in overeenstemming met hetgeen door vele andere gezantschappen op gelijke mededeeling is geschied. Die gezanten hebben behoefte gevoeld het bestuur aanvankelijk te schragen.

De minister van binnenlandsche zaken heeft mededeeling gedaan van de noodzakelijkheid der opgeroepen ligtingen en dat dit, *althans voorshands*, buiten geldelijk bezwaar der ingezetenen kan geschieden.

Z. Exc. deelde tevens mede, dat de toegezegde voordragten betrekkelijk de wijziging der grondwet in gereedheid zijn en onverwijld aan de Kamer zullen ingediend worden.

— Men leest in het dagblad *de Tyd*:

Er beginnen zich te Parijs en elders in Frankrijk eenige dissonanten te laten hooren in de algemeene harmonie, welke de revolutie heeft aangebragt. Is het te verwonderen?

Met bevreemding hebben wij met nadruk daarop zien verwijzen. Heeft zich iemand dan ooit kunnen verbeelden, dat Frankrijk door de revolutie een paradijs ware geworden, waar de drifiten hun prikkel hebben verloren?

Als een land zulk een schok heeft ondergaan, als Frankrijk nu beleeft, en in dien schok alle kwade passiën heeft opgewekt, dan is het natuurlijk, dat de passiën zich lucht geven. Maar weet gij, wat niet natuurlijk is, en wat men uit het oog verliest, ofschoon het de bewondering en de dankbaarheid aan God van een elk moest opwekken; het is, dat te midden van de grootst mogelijke wanorde, onmiddelijk orde is gebragt, dat het grootste gedeelte der elkander vijandig bestrijdende partijen plotseling zich heeft verbroederd, en in éene onverdeelde stemming met bijna de geheele bevolking zamenwerkt, om de republiek regelmatig, ordelijk en vredelievend te vestigen. Ziedaar het groote feit waarop men, tot geruststelling van allen, niet genoeg kan wijzen.

Vindt men in de weinige dissonanten, die zich nu uiten, stof tot ernstige bezorgdheid? Wij gelooven het niet.

De wanklanken, die zich veropenbaren, gaan uit of van communisten, of van arbeiders zonder werk.

De communisten zijn nu niet gevaarlijk. Als zij bewijzen verlangt, zie den loop, dien de revolutie neemt; gij zult bevinden, dat zij zonder invloed zijn. Goed! maar wij durven vertrouwen, dat hunne onnatuurlijke en de maatschappij verwoestende stellingen zullen terug worden gestooten en door de kracht en de energie der regering, en door het gezond verstand van het volk. Ook dit vertrouwen is niet uit de lucht gegrepen. Het communismus en phalansterianismus, zoo als zij te Parijs worden geleerd, bestaan niet dan uit droombeelden; daardoor reeds zijn zij in Frankrijk minder gevaarlijk, omdat de Franschen het meest practische volk van de wereld zijn.

Wat de arbeiders aangaat; hunne demonstratiën zijn tot dusverre niet verontrustend. Alleen hier te lande hoort men daarvan met vrees gewag maken. De Parijsche pers acht de zaak zoo bezwaarlijk niet. En wel ingezien, bestaan er voor alsnog geene redenen, om daarover angst te voeden. De arbeidsman heeft tot dusverre te veel gezond verstand gebruikt, zich zoo geheel laten leiden door overredingen, dat men hem onregt zou aandoen, met zijne goede gezindheid te betwijfelen.

Wij eindigen met te herhalen, wat wij herhaalde malen hebben gezegd: Als men Frankrijk wil beoordeelen, dat men dan in 's Hemelsnaam de feiten neme. Men stelle terzijde de schrikbeelden, welke men aan 93 ontleent, zonder dat zij eenigen grond hebben in hetgeen thans gebeurt. En dan durven wij verzekeren, dat te midden van de bezorgdheid, welke omtrent Frankrijks toestand blijft bestaan, een ieder de overtuiging zal erlangen, dat de zaak sinds acht dagen een onverwachten gunstigen keer heeft genomen, waarvoor men God niet genoeg dank kan zeggen.

— ROTTERDAM, den 7. Maart. Naar men verneemt moeten hier ter stede *gesnoeide* althans *verminkte* gouden tienguldenstukken in omloop zijn; dezelve moeten niet gesnoeid zijn aan den rand, zoo als men vroeger met het zilvergeld deed, want dan zou het al zeer spoedig in het oog loopen, doordien men dan de letters *God zy met ons* zou beschadigen; de prijktijk schijnt zich thans verder uit te strekken; men neemt thans het goud van de vlakte der munt af, met inachtneming om zoo min mogelijk het wapen te beschadigen, zoodat er in allen gevalle eene zekere holte ontstaat, die men bij eene naauwkeurige bezigtiging en vergelijking, al spoedig kan opmerken.

— Te Rotterdam is een gepensioneerde kapitein gevangen genomen, die *leve de republiek!* riep.

— Den 2. dezer is voor de correctionele regtbank te Amsterdam de zaak behandeld betreffende het weekblad *de Hydra*, (Overneming van het artikel: *De aftreding des ministers van Hall*, en een paar andere stukjes.) De heer *J. de Vries*, hoofd-redacteur, en de uitgever *N. W. Nifterinck* stonden dienaangaande teregt.

Dit hebben de dagbladen gemeld, maar zij hebben zorgvuldig verzwegen dat eene overgroote menigte aanhangers den heer *de Vries* op de teregtzitting vergezelden, onder het uitbundig geroep van « *leve de Hydra! leve de Vries!* » welke kreten werden geuit onder het wuiven met exemplaren van dat weekblad. Ongeregeldheden grepen er plaats tusschen het volk en de militaire magt, die hen het binnentreden wilde beletten, en hoe talrijk de bezetting ook ware, werd dezelve nog gedurende de teregtzitting met dertig man vermeerderd.

De officier van justitie verzocht den heer *de Vries* zich in zijne verdediging te onthouden van hartstogtelijke woorden, die de gemoederen zouden kunnen opwinden. Van tijd tot tijd drongen de kreten der opgewonden menigte tot in de regtszaal door; slechts één vonk, en de smeulende hartstochten en driften zouden in laaije vlam zijn uitgebarsten. De heer *de Vries* heeft dien ten gevolge zijne verdediging ten deele terug gehouden. Toen de redacteur het tribunaal zou verlaten, wilde het volk de paarden afspannen van het rijtuig waarin hij derwaarts was gekomen, en zelfs voorttrekken. Zoo uitbundig waren de blijken van sympathie en geestdrift, dat men zich gedrongen gevoelde den heer *de Vries* te verzoeken, zich daaraan zoo spoedig mogelijk te onttrekken en zich door eene achterdeur te verwijderen.

Amsterdamsch Handelsblad en *Nieuwe Rotterdamsche Courant*, die uwe kolommen dikwijls met nietigheden vult, die er melding van maakt als een man zich verhangt of eene oude vrouw in 't water geraakt, waarom over dit gewigtig feit gezwegen?

— De burgemeester van Rotterdam, waarschijnlijk voor de gevolgen beducht, heeft de bepaling ingetrokken waarbij — de kermis werd afgeschaft? nog niet; maar ook dit zal spoedig komen — doch de bepaling waarbij het den koffijhuis- en societeithouders werd bevolen ten 11 ure te sluiten.

Dit is een eerste triomf voor de bevolking van Rotterdam behaald op de domme willekeur van haren *burgervader*.

Men verzekert ons echter dat de schutterij aldaar is ontwapend...

Zoo dit waar is, ziehier dan ons gevoelen:

Dat de Rotterdamsche schutters hunne geweren hebben moeten afgeven is eene schande; doch dat zij ze zich lieten afnemen is eene nog grootere schande.

Die ontwapening der burgerij en des volks, heeft nogtans in ons oog luttel of niets te beduiden. *Men bedenke* toch, hoe nu dezer dagen te Parijs eene ook ongewapende volksmenigte over een welgeoefend leger van 100,000 man en een vervaarlijk krijgsmaterieel zegevierde! *(de B.)*

INGEZONDEN STUKKEN.

Antwoord van de oppositie van Nederland aan de redactie van het Handelsblad. (van Zaturdag den 4. Maart.)

Bij onverwachte, door veelal zeer uiteenloopende, menigwerf ook strijdige oorzaken, voorbereide en door eene magt van onvoorziene gebeurtenissen volbragte revolutien, wordt het gevoelen der menigte doorgaans gevormd, door de meeningen dier bladen, wier kleur zij zich heeft gekozen, onder wier vanen zij de politieke loopbaan bewandelt. Zoo immer verwachtte men thans in dezelve eenige leiding der denkbeelden te vinden. — Maar verstomd schenen zij, ja! verplet, door den onverwachten slag in het kraambed der revolutien geslagen. — Louis Philippe ligt geveld. — en de republiek staart medelijdend op haar slagtoffer, zich zelve bewonderende en bedwelmd van vreugde over de behaalde overwinning.

Conticuere omnes, intentiqu ora tenebant!

(Allen stonden daar met stomme verbazing te kijken!) ook het *Handelsblad* en de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*; — zij beijveren zich wel om het zeerst tot het geven van berigten; — zij zwoegen zelfs onder eene vracht van elkander gedurig wedersprekende, ware en leugenachtige bescheiden; — wij geven hun dit niet tot verwijt, integendeel, wij danken hen voor den betoonden ijver; — doch twee dingen waren zeker: de val van Louis, — de zegepraal der republiek. Welk gevoelen, welk oordeel, welk vonnis, moet de verwachtende menigte van opposanten in Nederland daarover vellen? Niet gerugsteund door eenige uitspraak van hen die haar leiden, durft zij zelfs dan, wanneer zij zich een eigen oordeel vormde, zich niet vrijmoedig uiten; met uitzondering van enkele *braven*.'

Na verscheidene dagen komt de redactie van het *Handelsblad* voor den dag met eenige *lessen*, die men onder onze aristocratie mompelt, dat door de Amsterdamsche beurs niet weinig euvel opgenomen zouden zijn. Wat daarvan geweest zij, is ons onbewust en wij hechten er weinig waarde aan, omdat die lessen zoo weinig te beduiden hadden. Maar het heeft er wel zoo wat van, als of het artikel *Aan de oppositie van Nederland*, zoo eventjes tot vergoelijking van het voorgaande heeft moeten strekken. Is dit zoo, het ware dan te wenschen geweest, dat de redactie haar buit met eene *gezonde voorstelling* van het (te Parijs) gebeurde, geenzins door *ziekelijke lessen* aan de oppositie van Nederland had trachten te bereiken.

Dit verwijt hebben wij ons voorgenomen te staven.

De redactie heeft zich ten taak gesteld « op de feilen van « het gouvernement (welk?) het oog (van wien?) te vestigen" en « de verkeerde handelingen en de onvoorzigtigheid der « oppositie (welke?) niet *voorbij* te zien."

De redactie vond « daarentegen (?) in eene *onpartijdige* beschouwing der laatste dagen eene *waarschuwing* voor de oppositie *ook* in Nederland."

Welk eene keurigheid van stijl! Wat heerlijke beloften! Gij zult het nu weten, lezer! « wat de Fransche oppositie wilde? wat zij beoogde? wat haar einddoel was?"

« Zij wilde hervorming in het kiesstelsel: (gij ook?) — uitbreiding der kiesgeregtigheid: (gij ook?) — beperking van den invloed der aristocratie en van de regering in de keuze der gedeputeerden: (gij ook?) zij wilde zich vereenigen en tot dat doel reformistische maaltijden houden: (gij ook?) — zij wilde den val der ultra-conservativen: (gij ook?) zij verlangde een liberaal hervormend ministerie: (gij ook?) zij wilde de ontbinding der kamer van gedeputeerden: (gij ook?) en een beroep op het volk" (gij ook, niet waar, lezer! gij ook?). Dus verre het *Handelsblad*.

Het zij ons vergund de bovengestelde vragen ook eens te beantwoorden.

Louis Philippe was in 1830 *bij een beëedigd charter* geworden *roi des français*. — In den beginne bleef Louis zijnen eed getrouw en zijn eerste streven was den zoo lang gewenschten troon te bevestigen; — een arbeid zwaar en lastig bij de vrijheden die de natie zich *bij haar contract* had bedongen; — hij ondernam alzoo die vrijheden zoo veel mogelijk te beperken en werd daarin behendig door onderscheidene ministerien gesteund; een aanvankelijk goed gevolg verhoogde zijnen moed en de behendigheid van het ministerie Guizot was hem daarbij zoo behulpzaam, dat zijn streven om eenmaal *roi de france* te worden, niet alleen voor de oppositie, maar voor elken onpartijdigen beschouwer, wat al te duidelijk doorstraalde. Van daar, *malaise*; — gij herinnert u dat liefelijke woord nog wel, lezer! eenmaal zoo juist ter pas door eenen uwer, — ik vergis mij — door eenen van uws konings ministers uitgesproken; — malaise gaf aanleiding tot zamenspraak, deze tot reformistische maaltijden, wier oogmerk was, den *teruggang* tot het *onbeperkte* koningschap te stuiten, en het doel, om het charter van 1830 in zijne volkomenheid te herstellen en door *wettelijke* hervormingen zoo in het kiesstelsel als anderzins in die maat te schoren, dat *'s volks regten voortaan gewaarborgd zouden zijn tegen koninklijke usurpatie*.

En wat is gebeurd?

Wij willen hier de redactie op den voet volgen.

« Guizot is gevallen. Ja, maar noch Molé, noch Thiers, « noch Odilon-Barrot bekleedt zijne plaats."

Dit driemanschap — zij gaan toch zoo maar op eene lijn; Molé, Thiers en Odilon-Barrot verschillen zeker niet! — maar Louis Philippe accordeerde eerst voor Molé, toen voor Thiers, ten derde voor Odilon; maar — het was te laat; — dit driemanschap werd door de republiek, dat infame spook (maar handelaars weet gij niet meer, dat uwe vaderen onder dat spookgevaarte *vrij en rijk* werden? Wat meer is, dat zij Europa, dat zij de wereld beheerschten?) niet aangenomen; het was te laat! De lust bekroop de republiek om zelfs eens te regeren.

Het was de oppositie niet om *namen* te doen, zij verlangde *hervormingen*, en de feestmalen moesten bewijzen dat ook de natie die verlangde. Maar velen, die daar aan deel namen, werden tot *vijanden* of *blinden* (gekken) verklaard. En zij waren liever vijand dan gek.

« De verkiezingen worden uitgebreid; ja, maar zoo, dat ieder meerderjarig Franschman kiezer zijn zal!"

Gave God, ook ieder meerderjarig Nederlander!

« De kamer der gedeputeerden is *ontbonden*; ja, maar « omvergestooten, *vernietigd!*"

Lieve heeren Staten-Generaal der *Tweede* Kamer, weest op uwe hoede! — voor ontbinding! dat kon er nog door; maar voor vernietiging? Is dat spook niet nog erger dan uwe voorvaderlijke republiek?

« En de Kamer der Pairs in hare werkzaamheden geschorst « of liever feitelijk opgeheven!"

Verbeeldt je nu eens, Nederlanders! dat uwe *Eerste* Kamer in hare werkzaamheden *geschorst* of liever FEITELIJK *opgeheven*; dat is, in waarheid naar den hemel opgetrokken werd!

« Er is een beroep gedaan op het volk; ja, maar op dit beroep is geantwoord door het Parijsche gepeupel....." Redactie van het *Handelsblad!* wat is dat? Het Amsterdamsch gepeupel? Of hebben de armen van Parijs eene andere titulatuur dan de armen van Amsterdam? Zou de minder rijke bevolking van Amsterdam minder goede grondbeginselen en minder krachtige armen bezitten dan de behoeftigen van Parijs? en zouden zij niet evenzeer al wat kunst was sparen en niet evenzeer al dat rooven en plunderen wilde, vellen en aan de deurposten vastnagelen met den brief op de borst: deze was plunderaar en dief! — en dan de nationale garde en al die maarschalken, generaals, financiers, regters etc. etc.!!! « dat den grijzen koning verjaagd, de dynastie van « Orleans verdreven, het koningschap omvergeworpen, de « republiek uitgeroepen heeft."

Waarom is een *grijze* koning beter dan een *bruine* of *zwarte?* waarom eene *heerschzuchtige en trotsche dynastie* van Orleans beter dan de *zoo zeer gevreesde knout* van een' russischen despoot? waarom een fransch *koningschap* beter dan een Noord-Amerikaansche *republiek?* moesten de Franschen dan *geene* regering hebben, als zij van keizer, noch koning, noch aristocratie meer wilden gediend zijn?

« Geweld heeft de plaats ingenomen van het regt!"

Men schrijft ons uit Parijs: *Het regt* heeft de plaats ingenomen van het geweld!

Amsterdammers! zendt de redactie van het *Handelsblad* voor veertien dagen naar Parijs en als ze dan nog even dom wederkeert, laat ze dan het verloren fransche koningschap gaan zoeken, — en gij — redt u zelven!

« Het is blijkbaar, dat zoo de regering heeft moeten buk« ken, de oppositie (welke? de vijandige of blinde?) even « min reden heeft zich over die uitkomst te verheugen!"

Bravo, mijne heeren! — de oppositie (de republikeinsche fractie — of was *die niet*, opposiet? —) heeft geene reden om zich te verheugen! Molé, Thiers, Odilon Barrot! hebt gij dit epitaphe van ons *Handelsblad* gelezen? Al uw talent is te grave gedaald voor dat van eenen doorkneden Dupont, een' geestdrijvende Lamartine, een' diepdenkende Ledru, een' arbeidlievende Louis en consorten.

« Waaraan is dit toe te schrijven? Aan de feilen, mede « der oppositie!

« De oppositie die hervorming en vooruitgang wilde met « *behoud* van orde, regt, dynastie en koning, heeft zich « bondgenooten gekozen in hen, die den koning en de dynastie « gaarne wilden omvergestooten zien en of *door de Bourbons* « of *door de Bonapartes* of door de republiek wilden zien « vervangen."

Gode zij dank! zij willen toch *orde en regt!* de twee steunpilaren van elke regering; de redactie zet ze daarom zeker voorop en laat ze verder onaangeroerd en wie zou haar hierin niet prijzen? — maar dynastie en koning, en dan nog wel, een *feilende* dynastie, een *feilende* koning! het blad zegt immers aan de feilen *mede* der oppositie! Philips niet alleen maar zijn geheel geslacht en daarvoor zelf geen *uitgeteerde Bourbons*, geen *genielooze Bonapartes*, maar eene *godlooze* ('t is fout van mij, lezers! denk slechts aan de correspondentie van den aartsbisschop en het gevreesd bestuur:) maar eene *godlooze republiek!*

« De oppositie heeft zich niet tot wettige en constitutionele middelen bepaald."

Welke oppositie dan toch? of maakte uw driemanschap dan de eenige oppositie uit?

« Zij (dus geen Dupont, Lamartine enz.) heeft de massa « van het volk in beweging gebragt; zij heeft de kracht der « regering tegenover de menigte verlamd; zij heeft door « verregaande onvoorzigtigheid, de gemoederen in gisting, Pa« rijs in rep en roer gebragt."

Foei! foei! Molé, Thiers en Barrot, hebt *gij* het volk van Parijs in *beweging* gebragt, en was er geen Octavianus onder u? hebt *gij* de kracht der regering van den ultra-conservatieven Guizot *verlamd?* hebt *gij* de gemoederen in gisting en dan nog Parijs in rep en roer gebragt?

Ja! « maar door *verregaande onvoorzigtigheid!*" Gelukkig, dat zij dan niet aan het bestuur zijn gekomen! Een *kleine* misslag kan er nog eens door! Maar mannen van VERREGAANDE *onvoorzigtigheid* (zelfs nederlandsche ministers, of maken die op alle regels eene uitzondering?) moeten die ook aan het bestuur komen of blijven?

« De oppositie hoopte langs dien weg den *zedelijken en* « *feitelijken* DWANG *der regering* tot toegeeflijkheid te dwin« gen, maar zij heeft niet berekend, dat zij het *teugellooze* « *gemeen* niet meer zoude kunnen bedwingen, en dat zij aan « andere factien, die *slechts op de verbreking der wettelijke* « *orde uitzagen*, om *hare bedoelingen* te bereiken, de magt « in handen speelde."

Mannen der oppositie in Nederland! wilt gij u in eene der waarheid getrouwe en beleefde politiek oefenen, leert dan, al ware het door de mnemotechnische lessen van professor Pick, deze periode van het *Handelsblad* van buiten en dadelijk zijt gij klaar voor *alledaagsch* lid onzer *verlichte* Tweede, beter nog, onzer *duistere* Eerste Kamer. Gij zult dan, door onze schrandere ministers verder onderleid, spoedig *het geheel beter kunnen overzien* en *ons*, hopen wij, overtuigen, dat er in het gezegende Nederland geen *zedelijken en feitelijken dwang der regering* bestaat.

Vredelievende burgers van het *vrije* Nederland! ook gij, hoort! gij zult dan weten waarvoor u te hoeden. De redactie van het *Handelsblad* zal u het *fijn gesponnen weefsel* openbaren. — Zij is er *zeker* van, dat de republiek en communisten IN HET GEHEIM eenen mijn tegen de constitutie hebben geopend en de dynastie hebben doen *springen!* en dat wel, met behulp van de *Times* van Engeland! en niettegenstaande al de nog ongewapende forten om Parijs!!!

Maar, waren die republiekeinen en communisten eens zoo gemoedelijk en grondwettig geweest als de redactie van het *Handelsblad* en hadden zij « *de beste gelegenheid, die wel-* « *ligt de laatste kon zijn*," zich niet ten nutte gemaakt en *geduldig* gewacht tot de forten waren gewapend geworden, dan had zij nimmermeer den gedrochtelijken kop kunnen opsteken.

« Die uitkomst had zeker het meerendeel der oppositie niet « *kunnen* voorzien; zij had (gelijk meergemelde redactie) « de vonken onder de asch *moeten* zien smeulen en (dan nog) « met meerdere bedachtzaamheid moeten handelen."

En nu de *eeuwig gedenkwaardige* LES: luistert, *opposanten! gij*, schrikbeelden voor zelfzuchtigen! *gij*, in wie hun een duivelsche republiek reeds van verre aangrijnst! luistert:

« Niets is gevaarlijker dan zich bondgenooten (het gepeu« pel) te kiezen, waarop *men* niet kan vertrouwen: bondge« nooten (het gepeupel) die bij eene omwenteling niets te ver« liezen, alles te winnen hebben: bondgenooten (het gepeupel) « die wat het *doel* is der gematigde oppositie, niet als *doel*, « maar als *middel* tot bereiking van hunne bijzondere inzig« ten aanmerken; bondgenooten (het gepeupel) gereed, om met « het regeringsbeginsel ook *hen* op te offeren (*de redactie van* « *het Handelsblad ook?*) die wel gematigde vooruitgang, « vrijzinnige (waarom geene *Nederlandsche?*) beginselen, « maar geene omverwerping van het bestaande bedoelen of « beoogen."

De hemel weet, hoe lang zij nog *beddelen* of *beoogen* moeten.

« De oppositie in Nederland blijve, (*Arnhemmer* hoor!) « in en buiten de Kamer, met *kalmte* en *beradenheid* (met « *lammerenlust* en *lammerengeduld*) en langs alle wettelijke « (om?) wegen aan*dringen*, op al hetgeen bevorderlijk zijn « kan voor de belangen des vaderlands en der dynastie van « Oranje; maar nimmer en in geen geval doe zij *een beroep* « *op de massa's* noch menge *het ruwe volk* in kwestien, die « uit haren aard door *bedaard* overleg *kunnen* (let op!) wor« den beslist."

Arm volk van Nederland! hoe diep zijt gij niet gezonken dat gij *zoo deerlijk* voor vreemde natien *ten toon gesteld*, in uwe eigene oogen *zoo diep vernederd* hebt moeten worden! 'T IS MIDDERNACHT! MIJ DUNKT, IK VOEL ONZE VOORVADEREN ZICH OMKEEREN IN HUNNE GRAVEN!

(In een volgend nommer iets over het *vertrouwen* van den Rotterdammer.)

5. Maart 1848.

Het is Diakenen der Nederduitsche Gereformeerde Gemeente tot een hartelijk genoegen, bij deze dankbare melding te kunnen maken, dat zij op den 4. en 6. dezer in staat zijn gesteld tot eene buitengewone bedeeling van Brandstoffen en Warme spijs, aan hunne verarmde natuurgenooten; voortspruitende uit de opbrengst der gelden wegens het gehouden Concert ten behoeve der armen, door het Muzijken Zang-gezelschap onder de zinspreuk *Geduld overwint*.

Diakenen der Nederd. Geref. gem. voornoemd,
namens dezelve,

VLISSINGEN, J. C. OCKERS, praeses.
den 7. Maart 1848. J. B. V. SCHULTZ, scriba.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 9. Maart. Sedert den 7. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Agradella, W. C Gruss, St. Petersburg, graan.

Voor Vlissingen bestemd:

Sine Nomine, H. Meuldijk, New-Castle, steenkolen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Catharina, C. Nibbe, stukgoed, Hamburg; Ritzia, G. N. Almstrom, ballast, St. Ubes, de jonge Leeuw, C. Boomveld, aardappelen, Londen, de jonge Cathinke, J. G. Niehaus, ballast, Bordeaux.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

9 Maart 1848.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
O. Z. Tarwe (1846)	f .	Z. Gr. Erwten	f 7.75
N. dito dito	- 8.00	W. Witte dito	- .
O. W. Tarwe (1846)	- .	Z. Paardenboonen	- 4.60
Nieuwe W. dito	- 8.20	W. Koolzaad	- 11.50
N. Z. Rogge	- 6.00	Zomer dito	- .
Vreemde dito	- ..	Gort No. 3	- 16.00
Winter garst	- 4.20	« « 2	- 13.00
Zomergarst	- 4.00	« « 1	- 11.00
Haver	- .	Raapolie	f 37.00 p. v.
Boekweit	- .	Patentolie	- 39.00 -
W. Witteboonen	- 11.00	Lijnolie	- . -
Dito Bruineboonen	- 9.75	Lijnkoeken	f . de 104 st.
W. Paardenboonen	- 5.00	Raapkoeken	a 78.00 - 1040 -
W. Gr. Erwten	- 8.75		

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.